

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Google Ireland Limited

Sagsøgt: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er EU-retten til hinder for anvendelsen af nationale bestemmelser såsom artikel 1, stk. 515-517, i lov nr. 178 af 30. december 2020, som pålægger operatører, som er etableret i et andet europæisk land, men opererer i Italien, yderligere administrative og økonomiske byrder såsom registrering i et specifikt register og betaling af et gebyr, og er den nævnte nationale bestemmelse nærmere bestemt i strid med artikel 3 i direktivet om elektronisk handel (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF⁽¹⁾ af 8.6.2000), hvorefter en udbyder af informationssamfundstjenester — i det foreliggende tilfælde Google Ireland Limited — kun er omfattet af lovgivningen [...] i den medlemsstat, hvor denne er etableret?
- 2) Er EU-retten til hinder for anvendelsen af nationale bestemmelser såsom artikel 1, stk. 515-517, i lov nr. 178 af 30. december 2020, som pålægger operatører, som er etableret i et andet europæisk land, yderligere administrative og økonomiske byrder, og er princippet om fri udveksling af tjenesteydelser i artikel 56 [TEUF] og de lignende principper, som kan udledes af direktiv 2006/123/EF⁽²⁾ og 2000/31/EF, nærmere bestemt til hinder for en national foranstaltning, som pålægger formidlere, der opererer i Italien, men ikke er etableret i Italien, yderligere byrder i forhold til dem, som gælder i oprindelsesmedlemsstaten for at udøve den samme aktivitet?
- 3) Var den italienske stat i henhold til EU-retten, navnlig direktiv (EU) 2015/1535⁽³⁾, forpligtet til at give Kommissionen meddelelse om indførelsen af pligten for udbydere af onlineformidlingstjenester og onlinesøgemaskiner til at registrere sig i registret over kommunikationsoperatører, og skal artikel 3, stk. 4, litra b), andet led, i direktiv 2000/31 nærmere bestemt fortolkes således, at en borger, som er etableret i en anden medlemsstat end Italien, kan modsætte sig, at de af den italienske lovgiver truffne foranstaltninger (i artikel 1, stk. 515-517 i lov nr. 178 af 30.12.2020), som kan indskrænke den frie bevægelighed for informationssamfundstjenester, anvendes over for vedkommende, når de ikke er blevet meddelt Kommissionen i henhold til den nævnte EU-retlige bestemmelse?
- 4) Er forordning (EU) 2019/1150⁽⁴⁾, navnlig artikel 15, og proportionalitetsprincippet til hinder for, at en medlemsstat vedtager bestemmelser eller en uafhængig national myndighed træffer foranstaltninger, som pålægger udbydere af onlineformidlingstjenester, der opererer i en medlemsstat, at registrere sig i registret over kommunikationsoperatører, hvilket medfører en række form- og proceduremæssige forpligtelser samt forpligtelser til at betale gebyrer og forbud mod at realisere en indtjening over en bestemt størrelse?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8.6.2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked (EFT 2000, L 178, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12.12.2006 om tjenesteydelser i det indre marked (EUT 2006, L 376, s. 36).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9.9.2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (EUT 2015, L 241, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1150 af 20.6.2019 om fremme af retfærdighed og gennemsigtighed for brugere af onlineformidlingstjenester (EUT 2019, L 186, s. 57).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 21. oktober 2022 — Amazon Services Europe Sàrl mod Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

(Sag C-665/22)

(2023/C 63/21)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Amazon Services Europe Sàrl

Sagsøgt: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er forordning (EU) 2019/1150⁽¹⁾ til hinder for en national bestemmelse, der med det specifikke formål at sikre tilstrækkelig og effektiv håndhævelse af forordningen, herunder ved indsamling af relevante oplysninger, pålægger udbydere af onlineformidlingstjenester og onlinesøgemaskiner regelmæssigt at indberette relevante oplysninger om deres indtægter?
- 2) Kan de oplysninger, som skal angives i den økonomiske indberetning og hovedsageligt vedrører realiserede indtægter, på grundlag af forordning (EU) 2019/1150 anses for at være relevante for og udgøre et middel til at opnå det ved forordningen forfulgte formål?
- 3) Er medlemsstaterne i henhold til direktiv (EU) 2015/1535⁽²⁾ forpligtede til at give Kommissionen meddelelse om foranstaltninger, som pålægger udbydere af onlineformidlingstjenester og onlinesøgemaskiner at foretage en indberetning med relevante oplysninger om deres indtægter, idet manglende opfyldelse af denne pligt medfører bøder, og kan en borger i bekræftende fald på grundlag af direktivet modsætte sig, at disse foranstaltninger, som ikke er blevet meddelt Kommissionen, anvendes over for vedkommende?
- 4) Er artikel 3 i direktiv 2000/31/EF⁽³⁾ til hinder for, at nationale myndigheder vedtager bestemmelser, der med det udtrykkelige formål at sikre håndhævelse af forordning (EU) 2019/1150 pålægger operatører, som er etableret i et andet europæisk land, men opererer i Italien, yderligere administrative og økonomiske byrder, såsom at foretage en økonomisk indberetning med relevante oplysninger om deres indtægter, hvis manglende opfyldelse medfører bøder?
- 5) Er princippet om fri udveksling af tjenesteydelser i artikel 56 TEUF, artikel 16 i direktiv 2006/123/EF⁽⁴⁾ og [direktiv] 2000/31/EF til hinder for, at nationale myndigheder vedtager bestemmelser, der med det udtrykkelige formål at sikre håndhævelse af forordning (EU) 2019/1150 pålægger operatører, som er etableret i et andet europæisk land, yderligere administrative og økonomiske byrder, såsom at foretage en økonomisk indberetning med relevante oplysninger om deres indtægter, hvis manglende opfyldelse medfører bøder?
- 6) Er medlemsstaterne i henhold til artikel 3, stk. 4, litra b), i direktiv 2000/31/EF forpligtede til at give Kommissionen meddelelse om foranstaltninger, som pålægger udbydere af onlineformidlingstjenester og onlinesøgemaskiner at foretage en indberetning med relevante oplysninger om deres indtægter, idet manglende opfyldelse af denne pligt medfører bøder, og kan en borger i bekræftende fald på grundlag af direktivet modsætte sig, at disse foranstaltninger, som ikke er blevet meddelt Kommissionen, anvendes over for vedkommende?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1150 af 20.6.2019 om fremme af retfærdighed og gennemsigtighed for brugere af onlineformidlingstjenester (EUT 2019, L 186, s. 57).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9.9.2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (EUT 2015, L 241, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8.6.2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked (EFT 2000, L 178, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12.12.2006 om tjenesteydelser i det indre marked (EUT 2006, L 376, s. 36).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 21. oktober 2022 — Eg Vacation Rentals Ireland Limited mod Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

(Sag C-666/22)

(2023/C 63/22)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio